

Ἐπειδὴ δὲ αἱ ἡμέραι εἰς τὴν Παλαιστίνην ἤρχιζον μὲ τὴν ἀνατολὴν καὶ ἐτελείωνον μὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἐξ ἀνάγκης διέφερον ἀναλόγως τὰς ὥρας τοῦ ἔτους, μεταξύ τῆς μικροτάτης ἡμέρας 9 ὥρῶν 48 λεπτῶν καὶ τῆς μεγίστης 14 ὥρῶν καὶ 12 λεπτῶν, ἡ ὥρα δὲν ἦτο πάντοτε ἡ αὐτή, ἀλλ' ἄνισος ἄλλοτε μεγαλειτέρα 70 λεπτῶν καὶ ἄλλοτε μικροτέρα 21 λεπτῶν.

Ἡ διαίρεσις τῆς ὥρας εἰς 60 πρῶτα λεπτά καὶ 3.600 δεῦτερα χρεωστεῖται ἐπίσης εἰς τοὺς ἀρχαίους Βαβυλωνίους.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

ΠΩΣ ΕΥΓΕΝΗΣΕ ΤΙΣ ΑΓΓΛΟΣ ΕΞΩΘΗ ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΓΑΤΑΝ.

Εἰς τὸν καιρὸν, κατὰ τὸν ὁποῖον ὅλη ἡ Ἀγγλία εἶχε βυθισθῇ εἰς ἐμφύλιον πόλεμον, ὅστις εἶναι γνωστὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα «τῶν Κοκκίνων καὶ Λευκῶν ῥόδων» ἔζη τις κύριος ὀνομαζόμενος Ἑρρίκος Οὐνιάτ, ὅστις ἀνῆκεν εἰς τὴν μερίδα τῶν Κοκκίνων Ῥόδων.

Ὁ εὐγενὴς οὗτος ἐρρίφθη εἰς φυλακὴν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῆς μερίδος του, καὶ βεβαίως ἐκεῖ θὰ ἀπέθνησκε τῆς πείνης, ἂν μὴ ὁ Θεὸς τῷ ἔστειλε τρεφὴν διὰ μιᾶς γάτας, ὡς ἔστειλε καὶ εἰς τὸν Ἥλιον διὰ τῶν κοράκων.

Ὁ κ. Οὐνιάτ ἔκειτο μίαν ἡμέραν ἐπὶ τοῦ ξηροῦ καὶ ψυχροῦ ἀχυρίνου στρώματός του τρέμων ἐκ τῆς ὑγρᾶσιος καὶ τοῦ ψύχους, καὶ ἀποθνήσκων τῆς πείνης, δι' ἧλλειψιν ἀρκετῆς καὶ καταλλήλου τροφῆς, ὅτε μία γάτα ἐφάνη εἰς τὸ παράθυρον τῆς φυλακῆς καὶ ἐπήδησεν ἐπὶ τῶν γονάτων του. Ὁ κύριος Οὐνιάτ τὴν ἐχάιδευσεν καὶ οὕτως ἐπίασαν φίλιαν μαζύ!

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἡ γάτα ἐφάνη πάλιν εἰς τὸ παράθυρον, ἀλλὰ τὴν φεραν ταύτην ὥσάν ἐνόησεν τὴν κατάστασιν τοῦ νέου φίλου της, ἔφερεν εἰς τὸ στόμα της μίαν περιστερὰν.

Ὁ κ. Οὐνιάτ τὴν ἐπροσκάλεσεν καὶ αὐτὴ ἤλθε πρὸς αὐτὸν καὶ ἀπέθεσεν τὴν περιστερὰν εἰς τὰς χεῖρας του. Ὁ κ. Οὐνιάτ, τότε ἐσκήφθη καὶ μεταχειρισθὴ τὸν ἐξῆς τρόπον διὰ νὰ πειναναγάσῃ τὸν δεσμοφύλακα νὰ τῷ μαγειρεύσῃ τὴν περιστερὰν. Προσκαλέσας αὐτὸν τῷ ἐξέθηκε πόσον ὑπέφερεν ἐκ τῆς πείνης καὶ τὸν παρεκάλεσεν ἂν ἦτο δυνατόν νὰ ἀνακουφίσῃ τὴν κατάστασιν του.

Ἐχωρήσας καὶ αὐστηρὰς διαταγὰς παρὰ τῶν ἀνωτέρων μου, εἶπεν ὁ δεσμοφύλαξ, νὰ μὴ σᾶς δίδω, εἰμὴ ἄρτον καὶ ὕδωρ καὶ ταῦτα ὀλίγα, καθ' ἐκάστην ἡμέραν, καὶ δὲν δύναμαι χωρὶς νὰ πάθω νὰ παραθῶ τὰς διαταγὰς τῶν ἀνωτέρων μου.

— Καλῶς, — εἶπεν ὁ κ. Οὐνιάτ, ἀλλ' ἐγὼ δὲν σὲ ζητῶ νὰ μοι προμηθεύσῃς τροφήν, ἀλλὰ νὰ δώσῃς νὰ μοι μαγειρεύσῃ τις τὴν τροφήν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ αὐτὸς θὰ προμηθευθῶ.

— Ἐγὼ καλῶς, — εἶπε μειδῶν ὁ δεσμοφύλαξ — ὅστις πεινᾷ ψωμὶ ἀνειρεῖται! Καλὰ, σοὶ τὸ ὑπόσχομαι, ἀλλ' εἰς τί θὰ σὲ ωρελήσῃ ἡ ὑπόσχεσις, ἀφοῦ δὲν εἶναι συγχωρημένον εἰς κανένα νὰ σὲ φέρῃ φαγητόν;

— Μόλις ὅμως εἶχε τελειώσει τὴν φράσιν του καὶ ὁ κ. Οὐνιάτ παρουσιάσας τὴν περιστερὰν, πρὸς θαυμασμόν τοῦ δεσμοφύλακος, ὅστις ἐντροπισθείς, ἔλαβεν αὐτὴν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ φυλακισμένου καὶ μετ' ὀλίγον τὴν ἐπέστρεψε μαγειρευμένην καὶ ἀχνίζουσαν καὶ τὴν ἀπέθηκε παρὰ τοὺς πόδας τοῦ κ. Οὐνιάτ!

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης μέχρις ὅτου ἐξῆλθε τῆς φυλακῆς ἡ γάτα τῷ ἔφερε καθ' ἐκάστην μίαν περιστερὰν, τὴν ὁποίαν ἐμαγείρευεν δι' αὐτὸν ὁ δεσμοφύλαξ, καὶ οὕτως ἐσώθη ἡ ζωὴ τοῦ ευγενοῦς ἐκείνου ἀνθρώπου.

Ἀφοῦ δὲ ἐξῆλθε τῆς φυλακῆς μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης, καὶ ἐπανέκτισεν τοὺς τίτλους καὶ τὰ κτήματά του δὲν ἐλησμόνησεν καὶ τὴν σώτειράν του, γάταν, ἀλλ' ἔστειλε καὶ τὴν ἔφεραν εἰς τὴν οἰκίαν του, ὅπου ἐτελείωσε τὰς ἡμέρας της, πλήρης τιμῶν καὶ ἡμερῶν!

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΤΥΦΛΗΣ ΚΟΡΗΣ.

Μία μικρὰ τυφλὴ κόρη, ἥτις εἰργάζετο εἰς ἓνα κήπον πλῆσιον τοῦ Λονδίνου, μαθοῦσα, ὅτι ἡ Βιβλικὴ Ἑταιρία ἐξετύπωσεν τὸ Εὐαγγέλιον μὲ ὑψωμένα στοιχεῖα διὰ τοὺς τυφλοὺς, παρεκάλεσε νὰ τῆς δοθῇ ἐν ἀντίτυπον τοῦ κατὰ Μάρκον Εὐαγγελίου, ὡς εὐχρόντερον, διότι δὲν εἶχε τὰ μέσα νὰ ἀγοράσῃ ὁλόκληρον τὸ Εὐαγγέλιον. Ἐπεδόθη δὲ ἀμέσως μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν νὰ μάθῃ τὸ ἀλφάβητον, διότι πολὺν πόθον εἶχε νὰ μάθῃ νὰ ἀναγινώσκῃ μόνη της τὸ Εὐαγγέλιον.

Ὅλαι αἱ προσπάθειαι τῆς ὅμως ὑπῆρξαν ἀνωφελεῖς, διότι αἱ χεῖρες καὶ οἱ δακτύλοι της εἶχον τόσο σκληρυνθῇ ἐκ τῆς ἐργασίας, ὥστε δὲν ἤδυνάτο νὰ διακρίνῃ τὰ γράμματα τοῦ ἀλφάβητου.

Τὴν συνεβούλευσαν τότε νὰ βάλῃ κανένα νὰ λεπτύνῃ τὴν ἐπιδερμίδα τῶν δακτύλων της διὰ μαχαίριδιον, — ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἀπέτυχε, διότι διὰ τῆς ἐργασίας ἡ ἐπιδερμὶς ἐσκληρούετο πάλιν, μάλιστα ἡ σκληρώσις καθίστατο χειροτέρα.

Ἐπὶ τέλους μετὰ πολλὰς καὶ ματαίας προσπάθειας νὰ ὑπερνικήσῃ τὸ ἐμπόδιόν της, ἔλαβε τὸ βιβλίον εἰς τὰς χεῖρας της, τὸ ἔφερεν εἰς τὰ χεῖλιά της, καὶ ὑψώσασα τοὺς τυφλοὺς ὀφθαλμοὺς της πρὸς τὰ ἄνω, ἐφώνησεν, «Ἀγγητὸν βιβλίον, ὁ Κύριος γνωρίζει πόσον πόθον εἶχον νὰ σὲ ἀναγνώσω, ἀλλ' ὡς φαίνεται ἤτο πεπωμένον νὰ ἀρκεσθῶ εἰς τὴν ἀκοήν μόνον. Ἐγὼ ὑδαίνω λοιπόν, πρέπει νὰ σὲ ἀποχωρισθῶ.» Ταῦτα εἰπούσα ἤρχισεν νὰ καταρλιχθῇ τὰς σελίδας του. Ἀφῆκεν, τὸ πρόσωπόν της ἔκαμψεν ἐκ χαρᾶς καὶ μετὰ δακρύων ἐξεφώνησεν, «Εὐλογητὸς ὁ Κύριος.»

Ὅ,τι δὲν δύνανται νὰ πράξουσιν οἱ δακτύλοι, θὰ κατορθωθῇ διὰ τῶν χειλῶν! Ἡ ἐπαφὴ τῶν ὑψωμένων γραμμάτων εἰς τὰ χεῖλιά της καὶ τὸ αἶσθημα, τὸ ὁποῖον ἠσθάνθη ἐκ αὐτῆς, τῆς ἐνέπνευσεν τὴν ἰδέαν νὰ μεταχειρισθῇ τὰ χεῖλιά ἀντὶ τῶν δακτύλων ἵνα μάθῃ νὰ ἀναγινώσκῃ τὰ διὰ τοὺς τυφλοὺς ἐκτυπούμενα βιβλία, καὶ ἀμέσως ἔβαλεν εἰς ἐνέργειαν τὴν ἰδέαν της. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο, ὅτι μετ' ὀλίγον ἤτο ἱκανὴ νὰ ἀναγινώσκῃ ἐλευθέρως ὅχι μόνον τὸ κατὰ Μάρκον Εὐαγγέλιον, ἀλλ' ὁλόκληρον τὴν Γραφὴν μεταχειριζομένη τὰ χεῖλιά ἀντὶ τῶν δακτύλων.

Πόσοι ἀπὸ τοὺς ἔχοντας ὑγιεῖς ὀφθαλμοὺς μένουσιν ἐκουσίως εἰς πνευματικὸν σκότος, ἐνῷ ἡ πτωχὴ καὶ τυφλὴ αὕτη κόρη ἐντροπιάξεν τὸ ἐπλεονεκτήμα τοῦ Εὐαγγελίου τῆς χαρᾶς καὶ τῆς σωτηρίας! Πόσον ἀληθεῖς οἱ λόγοι τοῦ Σωτῆρος Ι. Χριστοῦ, εἰπόντος ὅτι πολλοὶ ἔχοντες ὀφθαλμοὺς δὲν θὰ βλέπουν καὶ ὥτια καὶ δὲν θὰ ἀκούουν, καὶ καρδίαν καὶ δὲν θὰ ἐννοοῦν, διότι δὲν θέλουν νὰ ἴδουν εἰς τὴν ἀλήθειαν!

Ἀγαπητοὶ μικροὶ μου φίλοι, ἔχετε σεῖς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπάτε νὰ τὸ ἀναγινώσκητε καὶ προσπαθεῖτε νὰ τὸ ὑπακούετε; Ἐὰν ὅχι, ἐστὲ βέβαιοι, ὅτι εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν μεγάλην τῆς κρίσεως, ὅταν ἴλοι μας θὰ παρασταθῶμεν ἐνώπιον τοῦ ἀδεκάστου Κριτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, αὐτὴ ἡ μικρὰ τυφλὴ Λουκία θὰ ἐγερθῇ καὶ θὰ σᾶς κατακρίνῃ, ὅτι αὐτὴ καὶ τὸ τυφλὸν ἔξευρε τρόπον νὰ ἀναγνώσῃ τὸ Εὐαγγέλιον, σεῖς δὲ μὲ ὀφθαλμοὺς ὑγιεῖς καὶ χεῖρας εὐαίσθητους ἐπροτιμήσατε νὰ διέλθῃτε τὸν καιρὸν σας ἀναγινώσκοντας ἄλλα βιβλία παρὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὅστις μόνος εἶναι ἀσφαλὴς ὁδηγὸς καὶ εἰς τὴν ζωὴν ταύτην καὶ εἰς τὴν μέλλουσαν.

ΝΕΑ ΧΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ.

Ὁ γνωστὸς — κ. Ἐδίσω ἐφεῦρε μηχανήμα, διὰ τοῦ ὁποῖου δύναται νὰ ἀποτυπώνῃ τοὺς ἤχους τῆς ἀνθρωπίνης φωνῆς, νὰ τοὺς ἀναπαράγῃ δὲ ὁσάκις θελήσῃ. Ἀντὶ δὲ τῶν φωτογραφιῶν τῶν φίλων του, παρακαλεῖ αὐτοὺς νὰ εἰπωσιν ὀλίγας λέξεις, τὸν ἤχον τῶν ὁποίων ἀποτυπώνει εἰς πλάκα, καὶ ἐκ αὐτῆς τὸν ἀναπαράγει ἐν μιᾷ στιγμῇ. Οὕτω κατῳρῶσεν νὰ ἀκούῃ τὴν φωνὴν τῶν φίλων του, καὶ ἀφοῦ ἀποθάνωσιν, ὡς ἔπραξε μὲ τὴν τοῦ κ. Βήτσερ!